

NÅR EN MELODI ER ET TRÆ

PRODUCER OG BASSIST HALFDAN E VAR BLANDT DE FØRSTE ROCKMUSIKERE, DER KOM IND PÅ RYTMISK MUSIKKONSERVATORIUM. »DE FIRE EVENTYRLIGE ÅR« LAGDE FUNDAMENTET FOR HANS VIRKE SOM PRODUCER – BL.A. TAKKET VÆRE NOGLE AF LÆRERNE, DER GAV HAM EN FILOSOFISK TILGANG TIL MUSIKKEN.

» TEKST: KATHRINE SCHMEICHEL, JOURNALIST

» FOTO: HALFDAN E

Da producer, guitarist og bassist Halfdan E søgte ind på Rytmisk Musikkonservatorium i 1987, kom det som en stor overraskelse for den da 22-årige rockmusiker, at han også skulle kunne spille klaver. Det havde konservatoriet nemlig glemt at skrive i optagelsesbetingelserne.

Han blev dog optaget alligevel – men med det krav, at han inden semesterstart skulle lære at spille klaver. Den unge bassist, der på det tidspunkt havde spillet fire år i popbandet Dieters Lieder, brugte derfor intenst det efterfølgende halve år på at lære at håndtere tangenter på brugsklaverniveau.

»Jeg tilhørte helt klart det, man kan kalde goodwill-kvoten. For de blev jo nødt til at lukke nogle rockmusikere ind for at få et bredere felt at uddanne musiklærere ud fra. Det første års optag havde overvejende været jazzmusikere, og på min årgang var vi mange, der ikke kunne en tone jazz. Og vi ville aldrig være kommet ind, hvis vi havde gennemgået den optagelsesprøve, de bruger i dag, hvor man fx skal kunne klappe komplicerede

rytmer, samtidig med at man bevæger sig«, siger den nu 40-årige musiker.

Halfdan E tager imod i sit studie i et baghus på Frederiksberg, der, bortset fra en masse hammondorgler ude i køkkenet, ligner en almindelig lejlighed. Det var her i entreen, Steffen Brandt indsang fire af numrene på det seneste TV2-album, 'De første kærester på månen'.

Listen af produktioner, Halfdan E har været involveret i, er lang og rummer ud over TV2 bl.a. navne som Tobias Trier, 'Pas på pengene' med Dan Turell og filmmusik til Per Flys prisbelønnede film – 'Bænken', 'Arven' og 'Drabet'. Herudover har han spillet bas i bl.a. Laid Back, Gangway og Poul Krebs Band.

EN FLIPPET ÅRGANG

Ifølge Halfdan E – der lyder det borgerlige navn Halfdan Nielsen – var det »en meget flippet årgang med en god, pjattet kemi«, der kom ind i 1987, hvilket bl.a. gav sig udslag i Lucia-optog og »intense diskussioner om, hvorfor

1991

kaffeautomaten ikke kunne tage zloty og rubler«.

Flere havde dog et noget anspændt forhold til jazz-musikerne.

»Da vores årgang kom ind, herskede der stadig en 'jazztempel'-stemning, hvorfor mange af os sneg os rundt langs væggene og følte os for små til vores sko. Men så røg den daværende rektor ud og en ny kom ind. Sammen med ham og en række nye lærere kom der en større åbning og dermed også et opgør med nogle af de fundamentalistiske jazzdogmer – som fx, at der ikke må være bækken under en klaversolo«.

Selvom Halldan E ved siden af studierne havde en professionel karriere – bl.a. var han på en europaturne med Laid Back – havde han »fire eventyrlige år«. Også selvom han til sin afgangseksamen fik en overhaling af bassist og senere rektor Peter Danstrup for ikke at have øvet sig nok på sin bas. Til gengæld gav hovedfagslæreren ham det råd, at han skulle glemme alt, hvad han havde lært, og genopfinde den ubevidste tilgang til

musikken, han havde haft, da han kom ind på skolen. Et råd, Halldan E har taget til sig.

»På skoler skal man lære en hel masse, have nogle hårde år og blive konfronteret med alt det, man ikke kan. Og så skal man gå ud og glemme alle de regler, man har lært, bryde dem igen og igen – og komme tilbage til sit eget udgangspunkt«.

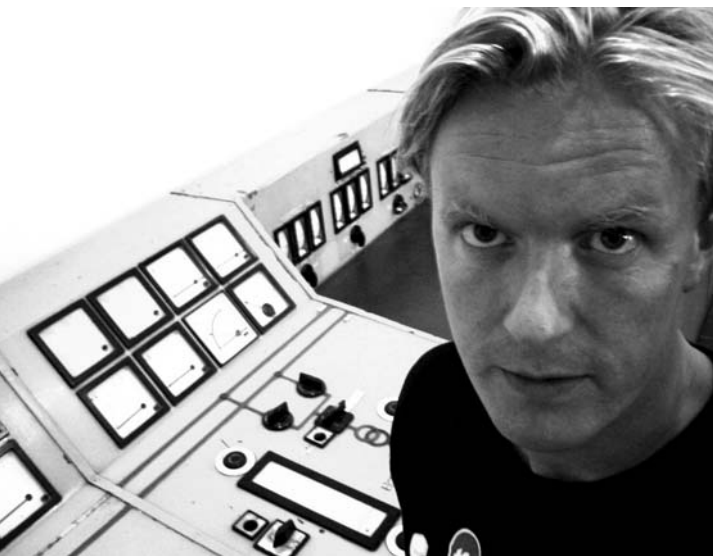
MUSIKALSKE FORDOMME UDRYDDET

Halldan E lærte imidlertid noget på Rytmiske Musik-konservatorium, som han ikke har tænkt sig at glemme.

»Da jeg startede, havde jeg mange musikalske fordomme. Men den vigtigste lærdom for mig var, at alt ny viden, er god viden, som man ikke skal vende ryggen til. Og det bør netop være pointen på en uddannelse – at det handler om at være åben og suge til sig. Og fordi jeg alligevel var så nysgerrig, syntes jeg, det var superfedt og relevant med bifagsundervisningen i fx afrikansk dans og korsang – som mange var imod, fordi de følte, det stjal tid fra deres hovedinstrument. Ud over bedre tekniske færdigheder fik jeg derfor en stor bredde ved at møde så mange forskellige stilarter og instrumenter. Og jeg ville ikke være nået lige så langt med det, jeg laver i dag, hvis ikke jeg havde gået på Rytmekons«.

Han fik også et bedre forhold til jazz.

»I første omgang valgte jeg den lette løsning – at 'hade' jazz. Men det var også, fordi jeg var frustreret over, at jeg ikke var sådan en, der kunne sætte mig ned og spille fra Real Book (sangbog med alle jazzens evergreens, red.). Jeg har meget stor respekt for jazz, men jeg har aldrig gidet at bruge mange timer dagligt på bare at øve mig. For mig har det altid været mere interessant at dyrke det overordnede i

musik – hvilken stemning den har og hvorfor – og som jo netop er dét, jeg lever af i dag: At skrive og arrangere musik. Og lave stemninger«.

PARLØB MELLEMLER FILOSOFI OG MUSIKTEORI

Stemninger var noget, Halfdan E fik lov at dyrke i musikteoritime hos pianisten Butch Lacy.

»Butch Lacy er et meget spirituelt menneske, der stiller mange spørgsmål til musik, som går videre end det teoretiske. 'Hvorfor er den her melodi så stærk – hvad er det, som rører mig?'. Og når han var endnu mere spirituel: 'Hvad er Guds rolle i det her?'. Lige pludselig kunne han se en melodi som en talrække – eller den måde, et træ gror på. Selvom kæden tit hoppede helt af, tror jeg, at mange af os – når vi skriver musik i dag – har i baghovedet, hvor fuldstændig vigtige de timer var«.

For Halfdan E var pianist og arrangør Ole Kock Hansen »det helt nødvendige modstykke« til Butch Lacy.

»Der var intet, der kunne slå Ole Kock Hansen ud af kurs. Selv med det mest sindssyge partitur fra os studerende kunne han sætte sig ned, spille det fra bladet og knastørt kommentere det: 'Hm, ja – her har vi en forkert spænding. Og der en rigtig god ide'. Han kunne virkelig dissekere det. Det var vældig teoretisk. Men det har jeg lært meget af. Ole Kock Hansen og Butch Lacy befandt sig på den samme bane – bare på hver sin banehalvdel. Sammen udgjorde de et fantastisk spænd. Ligesom mange andre lærerpar også gjorde«.

BASSIST- OG PRODUCERROLLEN ER ENS

Få år efter sin afgang i 1991 lagde Halfdan E mere eller mindre bassen på hylden til fordel for producerrollen – især affødt af samarbejdet med Dan Turell omkring det roste album, 'Pas på pengene', fra 1993.

Men han savner ikke bassen og livet som udøvende musiker.

»Jeg kan da indimellem godt savne at være del af et udøvende orkester – en familie. Savne de lunkne bajere og kolde bandrum – og mærke, at nu ér den der, når

BLÅ BOG

Halfdan E

Født 1965, opvokset i Fløng og Roskilde. Afgang fra musiklæreruddannelsen i 1991 med bas som hovedfag.

Har spillet med bl.a. Dieters Lieder, Laid Back, Gangway og Poul Krebs, produceret for bl.a. TV2, Tobias Trier og Peter Belli og skrevet musik til film som Monas Verden, Okay og Per Flys film, hvor han fået en Robert for sin musik til både 'Drabet' og 'Arven' samt modtaget grammyer for 'Pas på pengene' og 'Glad i åbningstiden' med Dan Turell. Arbejder i øjeblikket på at lave musik til tv-serier, hvoraf den ene er af Per Fly, og skal skrive musik til musicalen The Wizzard of Oz, instrueret af Kenneth Kreutzmann med premiere på Odense Teater i 2007.

www.halfdane.dk

man spiller. Men jeg savner det ikke nok. For jeg har spillet rigtig mange job og brugt rigtig meget tid på at køre i bandbiler, rejse med tog og færger. Tid, som jeg i dag meget hellere vil bruge på noget andet – fx at lave musik. Og så har jeg ligesom været nok i Ålborg!«.

Rollen som producer passer ham perfekt.

»Jeg har det rigtig godt med at skulle forstærke andres musik – få en særlig stemning eller følelse frem – bruge mit analytiske apparat og få bragt musikken videre. Egentlig minder denne bagmandsrolle lidt om det at være bassist, hvor man jo også er lidt ude af rampepøset, men har en vigtig funktion. Som producer kan man desuden bevæge sig inden for mange forskellige stilarter. Det giver en enorm frihed«.